

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 6P/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715208711
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dalibor Miľan
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715208711.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Daliborom Miľanom v právnej veci navrhovateľky E. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., Z. E. XX, zam. v spoločnosti J. H. J. J. S. Z. C., ako pomocníčka v jedálni, proti odporcovi Q. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., Z. E. XXX/XX, zam. u živnostníka H. D. F. R. T., ako vedúci čerpacej stanice, za účasti mal. Q. I., nar. XX. XX. XXXX a mal. F. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka - obe zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Detva, o návrhu na zaplatenie zameškaného výživného, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd **n e p r i z n á v a** odporcovi náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa svojim návrhom domáhala určenia povinnosti voči odporcovi nahradiť zameškané výživné za obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014.

Odporca s návrhom nesúhlasil.

Súd na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podaného návrhu zo dňa 15. 06. 2015, listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen 6P/38/2014-78 zo dňa 17. 03. 2015, fotokópiami rodných listov mal. Q. I., nar. XX. XX. XXXX, mal. F. I., nar. XX. XX. XXXX, správ o príjmoch, ako aj ďalších listinných a ostatných dôkazov a vyjadrení zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľka uviedla že s odporcom, ktorého nesprávne označila za svojho manžela (návrh podaný dňa 15. 06. 2015, manželstvo právoplatne rozvedené rozsudkom dňa 22. 04. 2015), nežije v spoločnej domácnosti od augusta 2014. Uviedla že mali jeden spoločný účet ale bez jej vedomia odporca jej zrušil k nemu dispozičné právo, potom prakticky od jeho odchodu bola na všetky výdavky vedené v domácnosti sama. Na základe uvedeného sa potom domáhala uloženia povinnosti odporcovi nahradiť zameškané výživné za obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014 vo výške 1.200,- Eur.

Odporca s návrhom nesúhlasil, pričom uviedol, že v letných mesiacoch si matka maloletých detí sama vybrala zo spoločného účtu sumu 250,- Eur, pričom ho vôbec neinformovala o tomto výbere. Práve z tohto dôvodu potom jej následne zrušil právo spolu disponenta k tomuto účtu. Zároveň uviedol, že navrhovateľka si neskôr dala zrušiť aj životnú poisťku a vrátenú nasporenú čiastku si dala poukázať na svoj účet, resp. túto čiastku prebrala sama. Podľa jeho názoru sa mohlo jednáť o sumu okolo 400,- až 500,- Eur. Ďalej zdôraznil, že v novembri 2014 navrhovateľke osobne odovzdal do rúk 200,- Eur, pričom od decembra 2014 už riadne, na základe súdneho rozhodnutia, platil výživné vo výške 300,- Eur.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Z obsahu písomného podania navrhovateľky zo dňa 15. 06. 2015 a navrhovaného súdneho rozhodnutia, ktorého vydania sa navrhovateľka domáhala bolo preukázané, že táto požiadala súd o vydanie rozhodnutia, ktorým by súd určil/uložil otcovi maloletých detí (odporcovi) povinnosť nahradiť zameškané výživné za obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014 vo výške 1.200,- Eur s tým, že zameškané výživné jej bude povinný zaplatiť naraz do 3 kalendárnych dní od právoplatnosti rozhodnutia.

S poukazom na zhora uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenie, súd návrh zamietol z dôvodu, že táto sa nemôže domáhať voči odporcovi zaplataenia zameškaného výživného (za obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014), pretože výživné na uvedené obdobie nebolo súdom určené, a súd nemal ani vedomosť o tom, že by bola uzavretá dohoda rodičov o výživnom. Súd dáva do pozornosti, že v konaní 6P/38/2014, kde rozhodoval o návrhu na rozvod manželstva s odporcom a úprave práv a povinností k maloletým deťom, navrhovateľka neuviedla, že si otec maloletých detí neplnil svoju vyživovaciu povinnosť za obdobie od 01. 08. 2014 do 30. 11. 2014, resp. v dotknutom konaní resp. v inom konaní sa navrhovateľka nedomáhala určenia výživného na tento čas.

Za danej situácie súd potom nemohol rozhodovať o zameškanom výživnom za navrhovateľkou uvádzané obdobie, pretože na toto obdobie výživné nebolo ani vzájomne medzi rodičmi maloletých detí dohodnuté a ani nebolo na toto obdobie súdom určované.

S poukazom na zhora uvedené skutočnosti súd potom návrh zamietol.

Odporca bol v konaní úspešný, preto v zmysle zásady úspechu účastníka v konaní mu podľa § 142 ods. 1 OSP prináležalo právo na náhradu vzniknutých trov konania, odporca si však náhradu trov neuplatnil a preto súd o trovách rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho rovny (§ 42 ods. 3 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 33/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP t.j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), t.j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).